

Ideály Pionýra: Paměť, Pomoc, Poznání, Pravda, Přátelství, Překonání, Příroda

Tisková zpráva: 12. 8. 2020

V zákulisí táborových příběhů

Jak to v zákulisí táborů vypadá? Ve skutečnosti nejde o sklad kostýmů a rekvizit, které ruku v ruce s programem chystají pionýrští dobrovolníci často už od chvíle, kdy skončil předchozí tábor. Ještě o kousek dál, dětským očím skryto, je to, co vedoucí prostřednictvím táborových her, scének, rituálů i plnění všedních povinností dětem předávají.

Jde však o to podstatné, co si děti ve skutečnosti odnášejí, dobrodružný obal (hra) je především forma, sice také důležitá, ale klíčové je to, co obsahuje.

Jaké příběhy právě frčí?

Základem programu většiny pionýrských táborů jsou propracované tematické hry, zvané také „celotáborovky“. Díky nim mohou děti cestovat v čase, prostoru i fantazii a prožívat neuvěřitelná dobrodružství. Náměty jsou historická období, cestování kolem světa a objevování jeho tajemství, fantastické příběhy inspirované známými knihami a filmy a mnoho dalšího. Jaké legendy jsou populární letos, jsme se zeptali předsedy Pionýra Martina Bělohlávka.

„Letos je kvůli epidemii táborů o něco méně, ale stále jde o téměř tři stovky, takže v součtu je to ohromné množství námětů a her. Najdou se mezi nimi klasiky jako Divoký západ a indiáni, řecká mytologie, případy Sherlocka Holmese, pohádky či cesta kolem světa anebo i do vesmíru, stejně jako příhody Asterixe a Obelixe, Harryho Pottera a mnohé další. Záměrem je vytvořit atraktivními příběhy zajímavou kulisu pro výchovnou práci. Při prožívání takových dobrodružství se děti dokonce i učí s radostí.“

Podstata je nadčasová

Už před stovkami let ji vystihl Jan Amos Komenský slovy „škola hrou“. Známe tábory, kde se řekne „hrajeme si na indiány“, vedoucí si dají píruka za členky, připraví pár her a soutěží, a tím je víceméně hotovo. V Pionýru tábory navazují na celoroční výchovnou práci a jsou jejím završením. Pro vedoucí jsou příležitostí působit na děti soustavně a nepřetržitě dva týdny a naučit je mnohem více, než se dá stihnout na běžných schůzkách. Takže když se řekne „hrajeme si na indiány“, znamená to, že se děti dozvědí spoustu věcí o přírodě, na vlastní kůži zkusí obejít se bez civilizačních vymožeností, vlastníma rukama si vyrobí nástroje z přírodních materiálů, poznají alespoň základy historie osídlování Ameriky, seznámí se hudbou i výtvarným uměním indiánů (a tak by se dalo dlouho pokračovat). Příběh sám je tak vlastně jen zmíněná kulisa, pomůcka, která umocňuje prožitky a posiluje získané vědomosti a zkušenosti.

Výchova k dobrovolnictví

Pionýrské tábory jsou pro děti nepochybně zábavou, poučením i výletem „do fantazie“, ale k tomu navíc i školou samostatnosti a spolupráce, příležitostí vyzkoušet si své dovednosti v různých situacích. Stejně tak jsou pro ty odrostlejší důležitou součástí jejich „přerodu“ v aktivní dobrovolníky.

„Je nesmírně důležité, že na pionýrských táborech je dlouhodobě početně silná kategorie od 16 do 26 let, protože udržení těchto mladých lidí je klíčové pro jejich nasměrování k dlouhodobému dobrovolnictví. K tomu ovšem potřebují vidět cíl a dělat něco, co má opravdu smysl. A v Pionýru jim to rozhodně umíme nabídnout...“, popisuje další z přínosů pionýrské činnosti Martin Bělohlávek.

Informaci podává: Jakub Kořínek, jakub@pionyr.cz, 777 745 886